18/04/2024

Όλες μας τις αδυναμίες τις βαστά ο Θεός – Του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλής Μουρτζανού

/ Γνώμες

«Όλες μας τις αδυναμίες τις βαστά ο Θεός» (Ισαάκ ο Σύρος). Ο ασκητικός λόγος είναι πραγματικά συγκλονιστικός. Ο Θεός δεν μένει στα θετικά μας, δεν χαίρεται μόνο με την πρόοδό μας, αλλά είναι δίπλα μας στα δύσκολά μας. Είναι έτοιμος να βαστάξει τις αδυναμίες μας και όχι κάποιες, αλλά όλες. Διότι ο Θεός έγινε άνθρωπος για να σηκώσει όχι μόνο τον δικό Του σταυρό, αλλά και τους δικούς μας. Και μόνο η αγάπη είναι αυτή που βγάζει φιλότιμο, αρχοντιά, υπομονή και δύναμη

ακατανίκητη.

- Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Ο Θεός βαστάζει τις αδυναμίες μας γιατί μας λυπάται; Αυτό κάνουμε εμείς. Επειδή αισθανόμαστε συμπόνοια και κατανόηση για τους άλλους, όπως και για τις αδυναμίες τους, κάποτε τους βοηθάμε. Ο Θεός όμως δεν λειτουργεί έτσι. Δεν ξεχωρίζει δικαίους και αδίκους, αλλά καλεί όλους να πάνε κοντά Του και να τους αναπαύσει. Προϋπόθεση να είμαστε κοπιώντες και πεφορτισμένοι, δηλαδή άνθρωποι που κουραζόμαστε από τη ζωή και λυγίζουμε, άνθρωποι που αισθανόμαστε ότι έχουμε επάνω μας βάρη, τα οποία θέλουμε να τα αφήσουμε, αφήνοντας πρώτα, κατά μέρος, τον εγωισμό εκείνον που μάς λέει ότι όλα τα μπορούμε και δεν έχουμε ανάγκη από τίποτα και κανέναν κι όταν χάσουμε, θα φταίνε οι άλλοι. Για να αφήσεις τα βάρη σου και τις αδυναμίες σου, χρειάζεται ταπείνωση. Επίγνωση ότι χωρίς τον Θεό δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Ομολογία των ελλείψεών σου, της μηδαμινότητάς σου. Και Εκείνος θα σε αναπαύσει, όχι επειδή σε λυπάται, αλλά επειδή σε αγαπά. Επειδή αυτός που αγαπά ακούει τη φωνή του κουρασμένου. Αυτός που αγαπά αναζητεί τρόπο να πάρει πάνω του τα βάρη του άλλου, όχι για να δοξαστεί, αλλά για να δείξει ότι η αγάπη όλα τα μπορεί.

Ο Θεός βαστάζει τις αδυναμίες μας γιατί ο Ίδιος σταυρώθηκε γι’ αυτές. Για να μας δείξει ότι πλέον δεν νικά ο θάνατος τον άνθρωπο, δεν νικά το κακό, η αμαρτία δεν είναι παντοδύναμη, αλλά η πίστη είναι η οδός που γίνεται ανάσταση και ζωή. Και όποιος πιστεύει αναζητεί τα βήματα του Θεού στην πορεία του στον κόσμο αυτό. Την πρόνοια του Θεού που δεν κλείνει την πόρτα σε όποιον την χτυπά, αλλά δίνει ευκαιρίες καινούργιας αρχής. Που κάνει και ανθρώπους που δυσκολεύουν τη ζωή μας να μας δείχνουν τελικά τα μέτρα μας, τις αντοχές μας, την ανάγκη να είμαστε ταπεινοί. Όχι για να λυγίσουμε, αλλά για να επιμείνουμε. Και ο Θεός θα βαστάξει τις λύπες, τις ήττες, τις δυσκολίες μας, για να νιώσουμε ότι η χαρά βρίσκεται στη σχέση μαζί Του και στη σχέση με τον συνάνθρωπο και όχι στην όποια αυτοδικαίωση ή επιτυχία.

Η εποχή μας διακηρύττει ότι το πρωτείο υπάρχει στο «μόνο εγώ». Το βλέπουμε στην οικογένεια, στο σχολείο, στην εργασία, στον κόσμο της εικόνας. Αν δεν αποδέχονται οι άλλοι την προτεραιότητά σου, χωρίς να εξετάζεις τις αδυναμίες σου, τα λάθη σου, την πνευματική σου ωφέλεια, τότε αισθάνεσαι δυστυχής. Και σπεύδει ο κόσμος να υπερασπίζεται το «μόνο εγώ», αρνούμενος και τον Θεό. «Άδικος», λένε «ο Θεός», «άδικη η ζωή». Στη δυσκολία όμως κανένα από τα ανθρώπινα έργα δεν μπορεί να υπερασπιστεί αυτόν που νικιέται. Μόνο ο Θεός μπορεί να βαστάξει τις αδυναμίες μας για να μας δείξει την αρχή που η αγάπη

μπορεί να κάνει. Ας Τον εμπιστευθούμε.

Πηγή: pemptousia.gr – themistoklismourtzanos.blogspot.com